

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਬਾ ਅਦਾਲਤ, ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਮੰਗਤ ਰਾਮ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, -ਜਵਾਬਦਾਰ

16 ਸਤੰਬਰ, 1965

ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਐਨ. 643 ਓ ਐਫ 1965

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੋਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (III of 1949)-ਸੈਕਸ਼ਨ 15(5) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼-ਕੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਸੈਕਸ਼ਨ 17- ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਮ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਆਦੇਸ਼" ਏ ਸੀਟੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਰੇਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਣਯੋਗ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਸਰੂਪ ਚੰਦ ਗੋਇਲ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਜਰਾਏ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ; ਮਿਤੀ 10 ਫਰਵਰੀ, 1965, ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਸ. ਤੇਜੀ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਬਟਾਲਾ, ਮਿਤੀ 26 ਸਤੰਬਰ; 1964, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਜਰਾਏ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ ਅਤੇ ਮਿਸ ਆਸ਼ਾ ਕੋਹਲੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਐਸ ਐਲ ਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਇਹ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੂਸਰੀ ਅਪੀਲ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ 1958 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈਕੋਰਟ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਿਲਿਆ, ਹਾਈ ਵਿਡ ਆਰਡਰ, ਮਿਤੀ। 22 ਸਤੰਬਰ, 1961। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਨਵੀਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ-' ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਲਗਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਜਦੋਂ ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਮੰਗੀ ਤਾਂ ਇਕ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਝੂਠੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ 'ਤੇ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਗਤ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿ ਲਿਆ ਗਿਆ ਇਤਰਾਜ਼ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਫਜ਼ੂਲ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ 225 ਖਰਚੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ,

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (1949 ਦਾ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 3), ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੁਕਮ, ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 13, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਰਾਏ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਸਿਰਫ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਤਾਕਤ ਨਾਲ, ਇਹ ਧਾਰਾ 17 ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼. ਸੰਵਿਧਾਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। 1956 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 29 ਦੁਆਰਾ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“(5) ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।”

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ “ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਆਦੇਸ਼” ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5)। ਇਹ ਉਪ ਧਾਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਗਰਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਮ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼ਬਦ “ਅਪੀਲ” ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੋਧਦਾ ਹੈ। “ਅਪੀਲ” ਸ਼ਬਦ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅਜੀਬ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਜੋ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਛੱਪਨ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਮੋਈਦੀਨ ਕੁੱਟੀ (1) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸੁਬਰਾ-ਮਾਨੀਆ ਅਈਅਰ ਨੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ “ਅਪੀਲੇਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬੀ. ਉਪਾਧਿਆਏ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 37 (ਏ), ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦ “ਅਪੀਲੇਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ” ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 37(ਏ), ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਡ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਵਾਰਟਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲੈਕਸੀਕਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ:

'ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ।'

'ਅਪੀਲੇਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ।"

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕਾਰਨ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਰ ਹੁਕਮ" ਵਿੱਚ ਉਪ-ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੀ ਧਾਰਾ (5)।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਫਜ਼ੂਲ ਸਨ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ 1958 ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਲ 1961 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਪਰ ਹਰ ਵਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿਚ ਦੇਖਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਬਿਆਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚਲਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਫਜ਼ੂਲ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਜਰਾਏ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਖਰਚੇ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਣਗੇ।

ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਈ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਸ.

ਪੁਨਮ (ਅਨੁਵਾਦਕ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਤਵ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜਿਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏਗੀ।